

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010353
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ecker
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010353.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Eckera a členov senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému G. A., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. apríla 2014, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/105/2013 zo dňa 23. septembra 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného G. A. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný G. A. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 26. januára 2013 okolo 04.00 hodiny zabúchal na vchodové dvere bytu poškodenej E. O. v C. číslo XXX/XX, okres Prievidza a keď poškodenej dvere pootvorila, obvinený ju pretlačil a násilím vošiel do bytu, poškodenu opakovane udrel po tvári, nereagoval na jej opakované výzvy, aby byt opustil, po čom poškodenej zo strachu z bytu ušla a privolala policajnú hliadku.

Bol za to odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr.zák. a § 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a § 50 ods. 1 Tr.zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, čo do výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch obžalovaný uviedol, že žalovaného prečinu sa nemohol dopustiť, nakoľko byt, v ktorom sa skutok mal odohrať, bol nájomným bytom, síce formálne písaný na užívateľku E. O., avšak jemu, ako jej druhovi, vzniklo rovnako právo bývania k tomuto nájomnému bytu s poukazom na ustanovenie § 663. § 686 a § 700 Občianskeho zákonníka, a to i napriek tomu, že nebola o tom spísaná písomná zmluva. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu s tým, aby bol podľa § 285 písm. b/ Tr.por. spod obžaloby oslobodený.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, navrhla podľa § 319 Tr.por. odvolanie zamietnuť ako nedôvodné, nakoľko rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých jeho výrokoch považuje za správny a zákonný.

Obhajca obžalovaného JUDr. Pavel Zajac navrhol, aby krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch a aby rozhodol sám tak, že zruší napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaného podľa § 285 písm. b/ Tr.por. oslobodí spod obžaloby, nakoľko skutok popísaný v obžalobe nie je trestným činom.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní, tak aj súdu prvého stupňa, v tomto smere neboli v odvolaní vytýkané žiadne chyby a ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine a treste vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr.por., preto dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy, prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania, vypočul poškodenú E. O., svedkov V. F., B. Q., D. V., K. O., F. O. a oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení okresného súdu.

Krajský súd sa plne stotožnil s hodnotením dôkazov prebratých na hlavnom pojednávaní tak, ako to vyjadril okresný súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku. Krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že skutkový stav tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, bol nepochybne a jednoznačne preukázaný. Okresný súd vykonané dôkazy presvedčivo a logicky vyhodnotil, keď dospel k záveru, že byt bol vo výlučnom nájme poškodenej E. O. a teda, že obžalovaný G. A. nebol spolunájomcom tohto bytu, ako sa snažil presvedčiť súd, nakoľko písomná zmluva o nájme bytu bola podpísaná výlučne medzi obcou, ako vlastníkom bytu a poškodenou, ako nájomkyňou bytu. Ustanovenia Občianskeho zákonníka, na ktoré sa obžalovaný snažil poukázať, však nezakladajú jemu právo k nájmu bytu. Poškodená, ak zrušila obžalovanému právo bývania, tento sa aj 13.01.2013 z bytu odsťahoval a vymenila i zámok na vchodových dverách bytu, obžalovaný do tohto bytu bez súhlasu poškodenej jednoznačne vstúpil protiprávne, keď vstúp do bytu si vynútil násilím.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu, okresný súd teda nepochybil, keď konanie obžalovaného právne posúdil ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák.

Vo vzťahu k výroku o treste, odvolací súd zistil, že okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, vychádzal zo všetkých zásad určených na ukládanie trestu podľa § 34 ods. 1, 4 Tr.zák., pričom sledoval účel uloženého trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Neopomenuteľnou súčasťou určenia druhu trestu a jeho výmery bolo prihliadnuť na spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Na všetky tieto skutočnosti okresný súd prihliadal a obžalovanému potom uložil podľa § 194 ods. 2 Tr.zák. a § 38 ods. 2 Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, výkon ktorého trestu mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a § 50 ods. 1 Tr.zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Krajský súd uložený trest obžalovanému považuje za správny a zákonný, zodpovedajúci všetkým kritériám a zásadám pre ukládanie trestov a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a uložený trest je zákonný a postačujúci na ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že tento trest vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd, keďže nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného G. A. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.